

A sosit și clipa... „incercării finale”. Un plus de concentrare, o cută ușor adincită între sprincene... și examenul ia sfârșit lăsind vacanța să le năpădească sufletele...
Foto: Andrei BUTA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII, nr. 416

Vineri, 12 iulie 1991

4 pagini, 3 lei

„Mediesenii ar trebui să colaboreze, nu să se dușmănească” (III)

afirmă dl. ing. DIONISIE BUCUR, primarul Mediașului

— Veți candida la alegerile locale?

— Nu știu. La alegeri voi participa ca alegător. Dacă nu se va crea o atmosferă de lucru și colaborare în Mediaș, are vreun sens? Nu are. Și noi avem familie, copii și nu trăim șapte vieți, ci una singură. Și cu asta am încheiat. La nivelul nostru de pregătire ne găsim un loc de muncă. Nu dorim să stăm în calea nimănui. Probabil sînt cadre foarte capabile care sînt ținute deoparte. Testați, recunoșcuți de oameni, alegeți și cu asta am pus punct. Nu trebuie pentru asta nici un miting!

— Din ce partid faceți parte?

— Nu fac parte din nici unul. Cît privește termenul de „independent”, nu știu dacă este cel mai potrivit. Eu zic că oamenii ar trebui să fie mult mai neutri, să vadă obiectiv situația în care se află ei ca persoane, localita-

tea în care trăiesc și țara lor. Ca să faci și politică și treburi administrative, eu zic că nu se împacă una cu alta. Că unii care fac parte din unele partide consideră că o anumită persoană — și nu mă refer la persoana mea — e capabilă să conducă o obște, să-l aleagă. Pentru că un om — analizînd la rece lucrurile — este imposibil ca în concepțiile lui să nu aibă elemente și liberale, F.S.N.-iste, țărăniște etc.

— Ce vă doriți ca locuitor al Mediașului?

— Oamenii să colaboreze între ei și să nu se mai dușmănească. Să fie mai concilianți, pentru că om fără greșeli nu există, indiferent că-i primar, director, senator sau simplu muncitor. De asemenea, oamenii să nu-și revendice mai mult decît au

(Continuare în pag. a IV-a)

Dumitru MANIȚIU

La închiderea ediției

Senzație în Procesul Timișoara

Radu Bălan, fostul prim-secretar al Comitetului Județean Timiș al P.C.R. declară „că l-a văzut și auzit” pe gen. Stănculescu dînd curs ordinilor lui Ceaușescu, de restabilire prin forță a ordinii la Timișoara.

Fostul șef al securității, gen. Iulian Vlad îl confirmă. Gen. Macri, acum decedat, i-ar fi raportat lui Vlad, de la Timișoara, în 18 decembrie '89, că armata ar fi tras „rezultînd morți și răniți”.

Radu Bălan este coacuzat, împreună cu alți 23 de inculpați în Procesul de la Timișoara, de complicitate la genocid.

Stănculescu este acum ministru al industriilor, după ce în celelalte cabinete Roman, deținuse succesiv portofoliile economiei și apărării naționale.

Sic transit gloria?...
In ziarul de mîine — noi amănunte.

Funcțiunea publică

Un reputat intelectual și om politic francez își mărturisea — într-un interviu apărut în presa noastră culturală — totala surprindere constatînd, în contactul cu realitățile țării centrale și est-europene ca și ale celor din lumea a treia, în general, venalitatea funcționarilor publici.

Faptul că lucrurile stau așa și la noi și nu altfel, nu credem că necesită argumentare prea complexă, aproape fiecare dintre noi avînd exemple la îndemînă din propriile-i pătani. Dar, să supralicăm puțin, amintindu-ne că, inclusiv la nivel guvernamental, au existat „plîngerii” privind tentația unora dintre cetățenii noștri — vai, prea numeroși! — de-a căra și a vinde „afară” peste frontari, la prețuri de nimic aproape totul și orice. Grav, penibil chiar, dar adevărat!

Solicitat, interviuevatul avansa și remediile: 1. salarizarea la un nivel care să excludă tentația; 2. cultivarea demnității civice și profesionale, inculcarea convingerii că funcționarul public, chiar dacă este angajatul statului, este la dispoziția cetățeanului și nu a statului, căci și „statul” este

plătit de contribuabil, de cetățean!; 3. sancționarea drastică a cazurilor de venalitate (corupție).

... În Franța există un Minister al Funcțiunii Publice, care își asumă tocmai rolul de a forma mentalitatea că funcționarul public, inclusiv cel din poliție, jandarmierie, armată etc., este nu la dispoziția statului, ci a cetățeanului și că orice

EDITORIALUL ZILEI

măsură, inclusiv cele penalizatoare nu sînt în interesul statului, ci al CETĂȚEANULUI (prevenția și apărarea de consecințe dezastruoase!). Dl. Michel Durafour, ministru al Funcțiunii Publice, afirma ferm că: funcționarul public francez este esențialmente cinstit, idee considerată ca o realizare majoră a activității ministeriale.

Dacă nu știm prea multe despre salarizarea funcționarilor publici români, despre educația ce li se încuță, ar trebui să știm, să ni se aducă la cunoștință cazurile de sancționare drastică a celor ce s-au (și se) complăcut (complac) în VENALITATE, căci asemenea sancțiune se cere neapărat completată de cea a opo-

TRIBUNA

În pag. 3

Asistența
medicală
încotro ?

Un drept la replică

În urma publicării articolului „F-ca de bere Sadu — o citadelă a nimănui?” în nr. 391/7 iunie 1991 al ziarului nostru, domnul director Cornel Hususan și domnul contabil șef Dumitru Hălădău s-au adresat redacției noastre solicitînd insistenț publicarea unei replici a domnilor lor față de faptele semnalate și incriminate de noi, replică ce, în opinia semnatarilor, are menirea de-a restabili adevărul — violat brutal prin superficialitatea în documentare și tendințiozitatea reporterului semnatar. În virtutea deontologiei gazetărești și a eticii profesionale — deși în limita spațiului tipografic de care dispunem, trebuie s-o mărturisim, destul de restrîns — acordăm domnilor sus-numiți dreptul de a replica, publicînd un extras al adresei pe care au înaintat-o redacției „Tribuna”:

Către,
Redacția ziarului „TRIBUNA”

Pentru o informare corectă și completă a cititorilor ziarului în legătură cu situația reală a Fabricii de bere Sadu, vă rugăm să binevoiți a publica următoarele: Prin H 6 1353/27.12.90, s-a înființat S.G. Bere Sadu ș.a. La data de 18.01.1991, Departamentul Alimentației Buc. prin Ordinul 8 a numit Comitetul de Direcție și directorul acestei societăți. Prin Ordinul 1152/20.03.1991 a (sic!) Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare a fost numit Consiliul Imputerniciților Statului, care nu s-a întrunit pînă în prezent în ședință de lucru. În această situație nu s-a putut numi Consiliul de Administrație și noul Comitet de direcție.

Lucrările de desprindere de întreprinderea de Bere-Amidon Sibiu s-au finalizat în cea mai mare parte la finele lunii mai; ziua cînd reporturul D-voastră și-a făcut documentarea pentru articolul „F-ca de Bere Sadu, o citadelă a nimănui?!...” a fost chiar ziua acestei mutări.

S-a încercat încadrarea personalului necesar prin discuții cu angajații societății. Deoarece în acest mod nu s-a reușit angajarea întregului personal necesar, s-a făcut publicitate în nr. 326—327.03.91 ale ziarului „Tribuna” (certificăm! n.n.) pentru ocuparea posturilor de: inspector personal, contabil, economist,

(Continuare în pag. a IV-a)
Monica UDREA

Probleme mai vechi și mai noi la „TURSIB”

Într-o adresă ultimativă, Comitetul sindicatului „TURSIB” R.A. Sibiu ne solicita publicarea unei dezmințiri referitoare la o notă, apărută în ziarul nostru, despre cîștigurile realizate de șoferii și taxatoarele acestei firme. Nu am făcut-o. În schimb, ne-am deplasat la sediul „Tursib”, unde în două zile am purtat discuții îndelungate cu reprezentanții consiliului de administrație și cei ai sindicatului. Prin aceasta am urmărit, cunoașterea exactă a stării de fapt existente, nelimitîndu-ne doar la a confirma sau infirma cele spuse în articolul în cauză sau în altele publicate în presa locală. Iată, deci, adevărul despre situația existentă la această firmă.

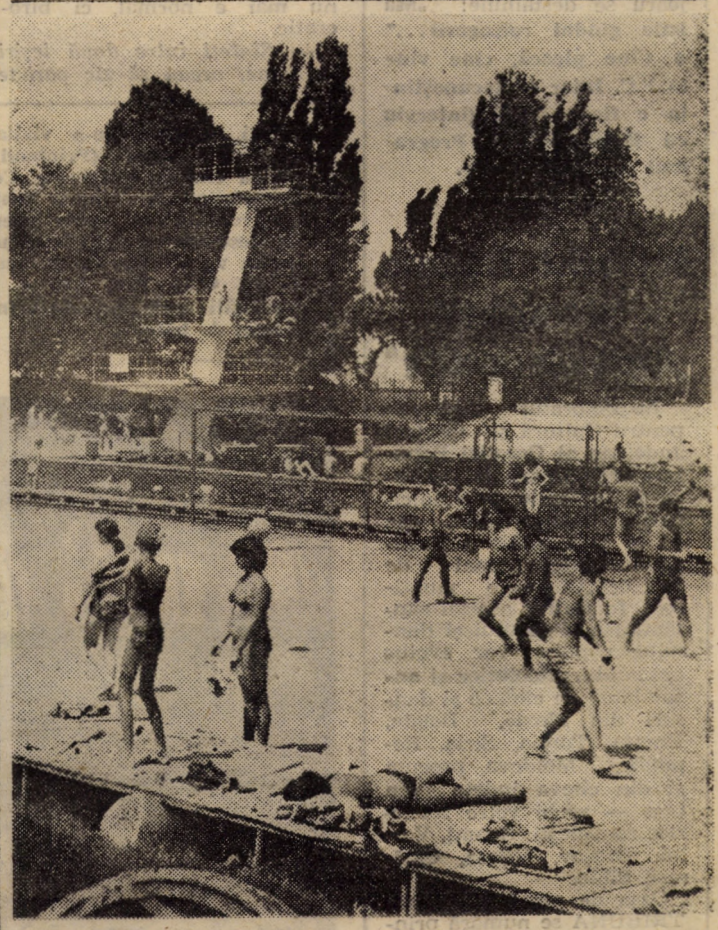
Regia autonomă „Tursib” a moștenit de la fosta I.J.T.B., din care s-a desprins, o situație economic-financiară deosebit de grea, materializată

printr-o pierdere, pe anul 1990 și două luni din acest an, cifrată la peste 34 milioane lei. Într-o asemenea situație s-a apelat la un credit nerambursat în valoare de 20,7 milioane lei, ajungîndu-se practic la un blocaj financiar. La aceasta s-au adăugat gradul avansat de uzură al parcului de autobuze și troleibuze preluate, lipsa de anvelope, acumulatori, subsansamble și piese de schimb, imposibilitatea creării de lichidități de plată, gradul redus de organizare, de responsabilitate și disciplină.

Ce s-a întreprins pentru ieșirea din impas? Ing. Mihail Zavai, directorul regiei, precizează: „Conștienți de faptul că în activitatea economico-socială a firmei nivelul cheltuielilor nu poate depăși nivelul resurselor, iar acestea din urmă sînt legate de buna desfășurare a activității fiecărui colectiv și salariat, con-

siliul de administrație și sindicatul au stabilit regulamentul de aplicare a sistemului de salarizare, prin care s-au fixat stimulente mari pentru asigurarea unui maxim de cointeresare și a unor cîștiguri foarte bune, cît și unele sancțiuni, inclusiv desfacerea contractului de muncă pentru abateri, dezinteres, indisciplină și rezultate slabe în activitate. S-a aplicat, de fapt, principiul de bază potrivit căruia în „Tursib” pot rămîni doar acei salariați care au înțeles și doresc să desfășoare în mod constant și permanent o activitate cît mai benefică lor și firmei. Măsurile întreprinse, atît pe plan tehnic, economic, dar mai ales organizatoric, urmărirea zilnică a realizărilor au condus la o creștere a veniturilor cu cea 3 milioane lei în luna a-

(continuare în pag. a III-a)
Dumitru MANIȚIU

Instantaneu într-una din aceste zile de caniculă la Strandul din Sibiu, str. V. Cârlova.
Foto: Fred NUSS

„Rafinamentul vestimentar — o problemă de informare dar și de educare a gustului estetic“

— Pentru început, vă rog, doamnă Sanda-Marcela Aleman, să vă prezentați publicului și pe această cale.

— Am lucrat 8 ani la Fabrica de confecții, în domeniul creației. Cum activitatea de export a fost și este acolo una de prim plan și de maximă importanță economică am avut contact permanent cu pretențiile și preferințele partenerilor vest-europeni. Aceasta pe de o parte. Pe de alta, am fost șocată să constat reticenta multor tinere femei — evident, frumoase! — de la noi în a adopta ceea ce noi numim, cu o sintagmă intrată în uzul comun și chiar în jargon „ultima modă”: o anume frică și fugă de tot ce iese din uzul comun, consacrat, considerat, fiind ceea ce este, ca o extravaganță. Este exact ceea ce m-a determinat să întreprind ceea ce am întreprins...

— Fiind vorba de o activitate de creație, de mică producție, dar și comercială — într-un cuvânt lucrativă...

— Evident ar fi aberant să susțin că nu mă, că nu ne interesează și câștigul, dar dacă aș fi urmărit numai acest aspect, deschideam și eu o consignație... Or, eu am asigurat câteva locuri de muncă pentru femei talentate. Mergem pe ideea realizării unor piese vestimentare unice, cu gândul că fiecare tinăra femeie are dreptul să se îmbrace cu ceea ce i se potrivește cel mai bine, fără să imite pe nimeni, să-și pună astfel în valoare personalitatea, unicitatea fizică și spirituală. Este dreptul ei, este chiar datoria ei față de imperatiile și obiceiurile civilizației... Aș zice că noi,

• afirmă o întreprinzătoare creatoare de modă, SANDA MARCELA ALEMAN •

românele, nu avem dreptul să nu ne comportăm, din acest punct de vedere, ca franțuzoaicele, ca italienele, ca oricare altele... iar gândul meu intim a fost și este să dau o mână de ajutor în acest sens. Iată în ce constă originalitatea inițiativei și a demersurilor mele: Dispunând de cele mai noi jurnale, cunosând, deci, ceea ce este mai în vogă, bluzele, fustele, fustele-pantaloni, rochiile, compleurile, impermeabilele pe care le lansăm — repet, nu în serie și nici măcar în serie mică, ci unicat! — sint oricând comparabile — ca modele, ca materiale, din punctul de vedere al gamei coloristice, ca linie — cu ultimele modele lansate de marile case de modă. Urmărind, desigur și rentabilitatea — căci falimentul nu ajută cu nimic nici pe producător, nici pe consumator... — am creștut și în tot ceea ce facem și producem, și întreprindem un ochi avizat și, deci, versat, în domeniu, poate lesne observa încercarea noastră de a forma gustul vestimentar, prin informare, prin educație, prin prezentare. Reținerea multor fete tinere mă urmărește încă... Desigur, mărșind pe ideea de unicat, avem în vedere linia, modelul, dar, pe cât posibil, și țesătura și coloristica.

— Cu asemenea listă de... țeluri, cum vă descurcați cu aprovizionarea, cu prețurile, cu vânzările cu draga noastră... birocrație?

— Greu, dar cred că noțiunea de întreprinzător o conține și pe aceea de luptător și, ideea de risc asumat. Greu, pentru că industria noastră textilă nu prezintă o ofertă suficient de diversificată, greu pentru că I.C.M.-ul este mare și mă obligă la preț mare, greu pentru că și așa liberalizarea prețurilor este o... explozie. Greoaie, apoi, relația cu băncile: am la banca X cont, am în cont câteva sute de mii, dar dacă îmi pică o ocazie și am nevoie de 40 mii lei, din banii mei, am nevoie de semnătura directorului. Neapărat! Așa-i regula. Or, dacă directorul lipsește, îmi zboară și ocazia. Ceea ce nu mai e normal, ci birocratic.

— Sinteti între două ieșiri în lume, vreau să zic parade

ale model. Cum a fost prima, ce va fi a doua?

— Prima, de la mijlocul lui martie, în salonul de la „Împăratul Romanilor” a fost un succes. A durat circa 45 de minute. Am prezentat peste 30 de modele. Am vândut tot. A doua va fi la sfârșitul lui iulie și, bineînțeles, am speranța că va fi de și mai înalt nivel și succes. Experiență avem mai multă. A doua vreau să fie o sărbătoare a gustului rafinat.

— Ați fost recent în „cetatea modei”, la Paris. Ce noutăți aduceți în atenția frumoașelor noastre?

— Deși n-ar fi prea normal să le deconspir, o fac din respect pentru „Tribuna” și cititoarele ei. Notați deci: a) la capitolul materiale, sortimente: chiffon — țesătură fină aerată, cu aspect mătășos; changeant — mătase care se colorează în funcție de lumină, efect dat de țeserea interpusă a mai multor șiruri de fire colorate; quipure — dantelă obținută din șnur de mătase sau ble, lamé — cu fire metalice, sau cu efect metalizat în argintiu, auriu sau altfel colorat; b) la capitolul noutăți, piese: corsaje gen bijuterie (strasuri, nasturi cu finisaj și aspect de bijuterie, pietre colorate, aplicații din metale prețioase); hot shorts — șorturi multule, foarte scurte; redingotă — se poartă această haină a anilor 1800, taliată, sau ca blezer lung, strîmt, cu guler rever; rochiile sirenă — care îmbracă mulat silueta, destinate în special toaletelor de seară sau pentru ocazii, tutu tot pentru ocazii, sau seară, imprumutat din costumul de balet, fustițe tutu din tull...

— Perspective?

— Proxima paradă a modei, de care am vorbit. În plus și esențial, am închiriat localul fostului magazin de confecții femei din str. N. Bălcescu 16, pe care-l vom amenaja la nivelul celor mai înalte pretenții în materie de prezentare modernă. Până atunci, doritoarele de frumos și originalitate mai pot să ne contacteze și în acest spațiu modest din curtea situată pe str. N. Bălcescu lângă magazinul particular „Pisică neagră”, intrînd pe porțile pe care se află simplul înscris „S+M Boutique”.

— Succes în toate!
— Mulțumesc, dimpreună cu asociatul meu, dl. Dorin Flucuş.

Victor DOMȘA

Martți, 9 iulie ne-a vizitat orașul formația americană „Friend singers” (Prietenii muzicanți), care a prezentat câteva cîntece religioase. Corul face parte din organizația internațională „Tinerii pentru Cristos” sub semnul căreia sînt reunite mai multe biserici din America. Bucurîndu-se de deschiderea spirituală pe care o trăiește România formația va efectua un turneu în orașele: Turda, Alba Iulia, Sebeș, Cluj, Rm. Vilcea, București, Medias, Constanța, localități unde vor cînta în case de cultură, orfelinate și aziluri de bătrîni.
Foto: Andrei BUTA

Muzeul spiritualității sibiene sau...

Despre felul în care poate fi susținută (sau lovită) o idee

Paradoxal, inițiativa înființării unui muzeu al spiritualității sibiene la Sibiu a primit câteva lovituri directe sau indirecte din partea acelor care ar avea datoria morală să-l sprijine și să-l susțină sau, de ce nu?, chiar să nutrească speranța de a fi incluși în el. Se pare însă că sintem robii acelei obstinate fatalități care ne împinge spre autodistrugere. Dă, Doamne, să moară și capra vecinului!

Concret, scepticismul ideii de acum are rădăcini într-o tentativă mai veche ce-și propunea organizarea unui muzeu al tiparului la Sibiu, tentativă ce a eșuat rapid și iremediabil, întregul material (două TIR-uri de 20 t fiecare) fiind transferat la Tirgoviște unde, de altfel, s-a și deschis un excelent muzeu tematic. Va avea, oare, visatul muzeu al spiritualității sibiene aceeași soartă tristă?

Reluarea dezbaterilor pe această temă, în cea de a doua rundă, la Biblioteca ASTRA, se pare că a fost fructuoasă, cel puțin din punctul de vedere al consensului general la care s-a ajuns: adunarea și inventarierea materialului iconografic, urmînd ca tematica și denumirea să se stabilească în funcție de un criteriu unanim acceptat. Desigur,

sugestii și propuneri s-au făcut multe, fiecare din acestea avînd un suport argumentativ propriu din perspectiva criteriilor geografice, istorice, epoci și curente literare etc.: Sibiu și ASTRA, Muzeul cărții sibiene, Sibiu și literatura română, Personalități sibiene etc. Lucrul cel mai important, de acum, este ca energiile acestea reînscute și firave să nu se stingă. Fiindcă nici o idee nu se naște perfectă din start. Fiecare poate fi supusă unei judecăți critice, din perspectiva căreia poate fi îmbunătățită, perfectată.

În dezbateri s-a vorbit și de faptul că nu sintem reprezentanți în marile muzee ale Europei sau referințele, și așa foarte puține, în ceea ce ne privește, sînt prezentate, adeseori eronat. Dar aceste omisiuni sau erori sînt consecința directă a lipsei de informație ce așteaptă să fie înglobată în expoziții tematice, case memoriale, muzee. Ori afirmarea și impunerea în propriii noștri ochi și, concomitent, în plan european trebuie să-și extragă seva și suportul din prezentarea a ceea ce avem mai bun la noi ACASĂ. Toate acestea fac parte integrantă dintr-o lecție de demnitate națională.

Ion Onuc NEMES

Din partea Filialei Sibiu a P. L. M. R.

COMITETUL DIRECTOR AL PARTIDULUI LIBERAL MONARHIST DIN ROMANIA — filiala Sibiu — cu sediul în Sibiu, Piața Mică nr. 28, cu Decizia nr. 56 din 11 iunie 1991, a hotărît în unanimitate excluderea din rîndurile membrilor de partid a numiților:

1. RAHAIANU LAURENȚIU, domiciliat în Sibiu, str. Intrarea Arieșului nr. 3, bloc 21, scara A, et. 4, ap. 31, vinovat de abateri grave de la disciplina de partid, prin desfășurarea unei activități subversive, defăimătoare și calomnioase la adresa membrilor din conducerea filialei, dovedindu-se nedemn de calitatea de membru al partidului.

2. PIVODA DOREL MIHAI, domiciliat în Sibiu, str. Ștefan cel Mare nr. 134, bloc F, scara B, ap. 33, condamnat în penal cu sentința nr. 255 din 3 aprilie 1991, precum și pentru lipsa de probitate morală în relațiile cu membrii de partid.

Comitetul Director al Partidului Liberal Monarhist din România — Filiala Sibiu

Curier JURIDIC

• Doboș Elvira, Sibiu. În conformitate cu modificările aduse art. 14 al. 44 din L. 3/77 prin art. 1 DL 70/90, persoanele cu o vechime integrală în muncă (30 ani bărbații, 25 femeile) care au lucrat mai puțin de 20 ani în grupa I sau mai puțin de 25 ani în grupa II, beneficiază de reducerea vârstei de pensionare prevăzute de al. 2 și 3 al textului sus menționat, respectiv cu cîte 6 luni pentru fiecare an efectiv lucrat în gr. I și cîte 3 luni pentru anul efectiv lucrat, în gr. a II-a. În concluzie, vîrsta minimă de pensionare, poate fi 55 de ani pentru bărbați și 50 ani pentru femei, în cazul în care în grupa I de muncă au fost efectiv lucrați 10 ani. Legea prevede reducerea vârstei pensionării pentru fiecare an lucrat în grupa I sau II dar nu nelimitat, ci pornind de la vîrsta de pensionare prevăzută de art. 8, al. 2 L. 3/77 și nu de la prevederile art. 14 al. 2 și 3 din L. 3/77.

• Un grup de cetățeni din Agnita ne întreabă dacă în urma desfacerii contractului de muncă din motive neimputabile angajaților, aceștia beneficiază în condițiile L. 15/91 de prevederile art. 23 al. 2. Da, pentru că aliniatul 3 al aceluiași articol exceptează de la posibilitatea primirii gratuite a înscrisurilor nominative de valoare doar persoanele care n-au împlinit 18 ani pînă la 31 decembrie 1990 și persoanele condamnate pentru: delapidare, furt, tîlhărie, distrugere cu intenție, înșelăciune, gestiune frauduloasă, abuz de încredere comis în dauna avutului obștesc sau particular, speculă, omor calificat, omor deosebit de grav, viol, luare de mită, arestare nelegală și cercetare abuzivă, infracțiuni contra păcii și omenirii, precum și cei condamnați pentru sustrageri de produse agricole de pe cîmp săvîrșite pînă la data de 22 decembrie 1989.

Monica UDREA

INFORMAȚII

TRIBUNA SPORTURILOR nr. 71

Simbătă dimineața va apărea nr. 71 al îndrăgîtului săptămînal sportiv. În sumar: Revelația diviziei A se numește F.C. Inter. • Sportul este tineretea unei națiuni • Mihai Măjearu se destăinuie: „Mă bate gîndul retragerii...” • Cine pleacă, cine vine la F.C. Inter • Recunoștința e floare rară (interviu cu Belodedici) • Programul săptămînal TV.

Festivalul Folcloric Internațional „Cîntecele munților“

Inspectoratul Județean pentru Cultură și Centrul Județean al Creației Populare organizează, în perioada 21—27 iulie, în municipiul și județul Sibiu, cea de a doua ediție a Festivalului Internațional de Folclor „Cîntecele munților”. În cadrul acestei săptămîni a cîntecului și dansului popular vor evolua ansambluri folclorice și ansambluri de cîntece și dansuri din Mexic, Belgia, Franța, Turcia, Siria, Republica Moldova, precum și din cîteva județe din țară — vechi vetre folclorice românești: Neamț, Vaslui, Brașov, Vilcea, Călărași, Sibiu.

Casa de presă și editură TRIBUNA se numără printre sponsorii acestei prestigioase manifestări.

Vine
10,00
10,10 H
lei. 10,20
to: „Jo
loase”
(Victor I
Duperey,
bot. 12,
muzică.
meni de
sub ser
13,30 A
TV. 13,
ment
14,00
14,10 Ar
14,30 Ca
na. 15,00
artistic.
vacanța
Muzica
17,00 Er
limba ge
Invitat
18,30 Cî
mele. I
peliculei
sene ani
turierii
20,00
20,35 Te
Viața
21,10 St
21,40 F
„Destinu
Howard”
Simpozic
tualității.
top. 0,2
0,55 Rec
program

Simbă

9,00
TV. 10,0
10,10
planetei.
da fern
nouă
curs p
11,30 Is
lor. 12,0
zică. 13.
Avanpre
siunilor
de săpt
Studiou
soare. I
tăți. 14.
pe Litor
pamond
cearcă-ț
19,00 M
gite. 19
Clopedia
tualității
serial:
de cap
1988) C
Girardot
Guyon,
cover. C
tămîna
21,55 Fi
„Maddie
(S.U.A.,
Cybill
Bruce V
Actualită
5 EURO
Varietăți

Duminic

8,00 V
(I). 9,00
TV. 10,0
10,10 Cl
lor ani
Film ser
copii:
(3). 11,30
lumină.
satului
Laureați
sului
cînteculu
românes
nase”
1991. 14
tăți. 14,1
gazin. I
18,00 Șt
gînație.
vorbiri
19,00 I
„Dallas”
Actualită
Film ar
muraiul’
1967). C
lon, Nat
Cathy F
çois Peri
minica s
Maestrii.
tualității.

Asistența medicală încotro? Gratuitatea ca abuz Să moară și vecinul?

Așa cum promiteam, revenim asupra problemelor de fond ale asistenței medicale. Ceea ce vă vom spune are la bază datele și argumentele expuse de dr. Emil Băcilă și dr. Minola Strugariu din conducerea Spitalului Județean și întrucât n-am înregistrat mot-a-mot cuvintele dinșilor, sinteza ne angajează în primul rând pe noi.

Asistența medicală gratuită a fost trimbitată drept una dintre marile cuceriri revoluționare ale clasei muncitoare din România. În același timp, pentru sănătate, vechiul regim aloca între 1,8—2,1 la sută din produsul industrial brut, în timp ce în alte țări proporția a ajuns chiar la peste 12 la sută. Organizația Mondială a Sănătății a fixat un barem minim de 7 la sută. Concluziile le trageti singuri. În al doilea rând, gratuitatea nu era tocmai gratuită. Bani pentru sănătate nu veneau din vînt, ci erau „prelevați” din munca poporului. Și știți doar cît la sută din ceea ce se producea era „alocat” pentru fondul de consum și cît pentru dezvoltare. În al treilea rând, gratuitatea, așa cum a fost (și mai este) practică, conducea la ABUZ. Dacă tot nu costă nimic, de ce să nu ne internăm noi nițel, să vedem cum mai stăm cu sănătatea? Un control general nu strică. Așa gîndeau destui mai ales cînd aveau necazuri pe la slujbă sau... cu legea. Oameni pe care-i stia sănătoși se pensionau brusc, pentru a evita situații altfel fără ieșire. O boală cronică era la mare cinste căci te scutea de

unele servituți (armată, concentrare, muncă de teren, detașare pe șantierul național etc.). În al patrulea rând, gratuitatea devalorizează însăși profesia și munca medicilor. Un chiuretaj = 30 de lei. De aici și impresia că numai atîta valorează. Adevărul este că chiuretajul este o operație în trupul femeii și încă într-una din cele mai sensibile zone. Medicul transpiră și, dacă-i tremură numai puțin mîna, se pot ivi complicații grave care nu vizează doar viitorul de mamă al pacientei ci chiar viața ei. Acum avortul costă în jur de 500 de lei, mult sub prețul de... cost al operației. Totuși, au reapărut avorturile septicice. Unora li se pare 500 de lei prea mult, uitînd faptul că altă dată pentru așa ceva se plătea, la negru, 5—6.000 de lei.

Și acum ajungem la un alt aspect: pentru un autoturism foarte multă lume plătește asigurarea facultativă CASCO zicînd: Doamne dă să-i plătesc degeaba! De ce n-am începe cu ceea ce este pe primul plan pentru om — sănătatea — și să gîndim la fel? Dar, veți spune, sînt și oameni sărmani, care nu pot plăti. Da, ei pot beneficia de adevărata gratuitate. Dar, ce spuneti despre un om care vrea să-și scoată carnetul de șofer? Pentru aceasta îi trebuie o groază de avize (consultatii plus analize) medicale. Se înscriu ele în sfera asistenței gratuite? Nu, pentru că este vorba de o prestație medicală, la cerere fără motivație... medicală. La fel ca în cazul unei operații es-

setice. Sau, mergînd mai departe, ca în cazul unui bolnav „care și-o face cu mîna lui”, încălcînd cu bună știință regimul de viață prescris de medic.

Este comod să spui: știu că n-am voie cutare și cutare lucru, dar nu mă pot abține și, cînd nu se mai poate, mă internez pentru o „reparație generală”. După care... o iau de la început. Ce să mai spunem de alcoolici și (viitorii) drogați care vor „suge” din bugetul alocat celor cu adevărat bolnavi?

Cum rămîne, stimați cititori: vă convine ca din banii dați indirect prin impozite să se înfrupte cei care-și bat joc de sănătate? Sau cei ce abuzează de prestația medicală tocmai pentru că e gratuită? Sîntei de acord că este nevoie de o nouă legislație în domeniul ocrotirii sănătății?

Indiferent de răspuns, aflați că spitalul nostru județean, împreună cu alte cîteva spitale din țară (de urgență și „Colentina” București, de copii Oradea și județean Suceava) sînt prinse într-un program, coordonat de Ministerul Sănătății și asociația A.C.O.D.E.S.S. (Franța), de autonomizare. Prin aceasta se încearcă găsirea tuturor posibilităților de a face din spital o instituție de sănătate sub toate aspectele (ca orice instituție de prestări servicii). Care să nu mai depindă decît în mică măsură de alții, să aibă buget propriu de investiții și dezvoltare. Soluțiile de autofinanțare le vom afla la timpul potrivit.

Ion SORESCU

Libertatea pe care ne-am dorit-o atîta imbracă de la o vreme forme grotesci, monstruoase, dezgropînd din tenebrele istoriei instincte primare pe care le credeam îngropate sub cenușa jertfelor inutile, plătite îndeajuns de omenire pe altarul intoleranței.

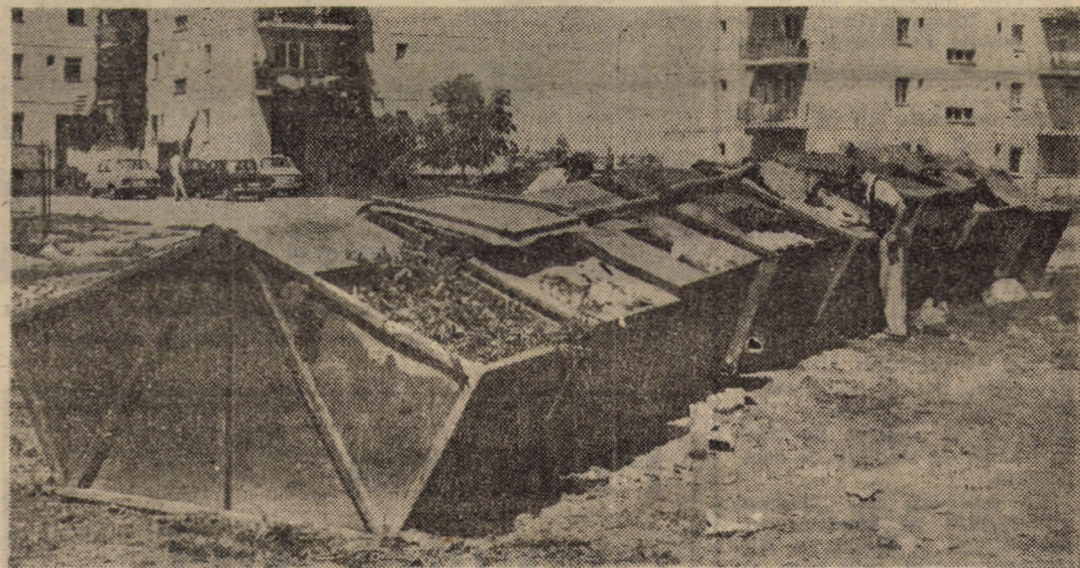
Venitul antisemitismului revărsat din paginile unor ziare acționează neașteptat de „rodnic” asupra unor indivizi care n-au știut niciodată că Rebrenu li considera pe evrei „sarea pămîntului”. Acest soi de presă bate moneda pe așa-zisul antisemitism eminescian spre a-și crea un aliat celebru. Din rațiuni politice privite prin factorul național, poetul devenea violent cînd avea impresia că unii se dovedeau dăunătorii intereselor țării (Cît am avea nevoie acum de el!). Nu se poate spune însă că Eminescu îi atacă mai puțin pe liberali decît pe evrei, greci, bulgari. Nu se poate nega faptul că a avut prieteni evrei: dramaturgul Ronetti, savantul Gaster. Generozitatea nativă a marelui poet nu-l putea duce decît la toleranță.

A culpabiliza pe cineva doar pentru că s-a născut evreu mi se pare la fel de aberant ca și cînd ai acuza un afon că nu are vocea lui Pavaroti. Mi-a fost dat să aud persoane „subțiri”, pretinse spirite superioare, nuanțînd cu o invidie răutăcioasă epitetul „jidani”. Asemenea judecăți, descalificante pentru cei ce le emit, te duc cu gîndul la epocile de copilărie a omenirii, cu primitive arderi pe rug și vrăjitoare, nicicum la sfințitul unui mileniu pe care l-am merita mai bun. Cu mulți ani în urmă am vizitat lagărul de la Buchen-

wald, unul din acele locuri ale morții considerate „suportabile”. Atunci i-am clasificat pe oameni inferiori animalelor, căci ele ucid spre a supraviețui, pe cînd semenii noștri au ucis din plăcere și sadism, din ură și bestialitate. Am văzut acolo abașuri din piele de om, ghetuțe ale copiilor arși de vii, cîrlige de măcelărie în care erau atîrnate ființe omenești, furnale care infestau zona cu mirosul greu din cuptoarele morții. Aceste amintiri-coșmar le-am evocat unui coleg care, intoxicat de lectura revistei „Europa”, a ajuns în anul de grație 1991 să facă apologia fascismului. Am primit un răspuns năucitor, incredibil, dar adevărat: „S-a strîns de la ei un morman de dinți de aur. De unde atîta aur?” Era vorba despre dantura „recoltată” de la cadavrele celor uciși pentru vina enormă că au fost evrei... Mărturisesc că n-am auzit de mult ceva mai oribil și am rămas fără replică. A fost ilustrarea cumplită a rusinoasei cugetări despre „capra vecinului” care ne-a devenit, din păcate, specifică. Numai că acum se dorea și moartea vecinului, nu doar a caprei! Nu pot decît să mă rog lui Dumnezeu ca asemenea specimen să nu prolifereze și să nu ajungă vreodată să ne conducă!

Sînt deasupra oricărui bănuțel că așa avea în arborele genealogic vreun strop de sînge iudaic și tocmai de aceea mă simt obligată să constat că acești Ițic, Ștrul sau Leiba Zibal au trăit lîngă noi fără să revendice nimic și fără să scoată din școli copiii români, cum fac cu atîta sîrg alții...

Heana STOICA

Expoziție de containere și gunoi menajer! În cartierul „Strand”. Nu se percepe taxă de vizitare. Doritorii de achiziții originale sînt liberi s-o cerceteze cu sau fără mască de gaze. Nu sîntem din păcate în măsură să vă anunțăm data pînă la care „standul expozițional”, ne stă la dispoziție așa încît...nu e cazul să vă grăbiți să-l vizitați

Foto: Andrei BUTA

CINEMA

SIBIU — Pacea: „În ciuda tuturor piedicilor”, orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18 și 20. Arta: „Mississippi în flăcări”, orele 9,30; 12; 14,30; 17 și 19,30.

Tineretului: „Lupul singuratic”, orele 11; 14; 16 și 18. Terezian: „Luptătorul cu flautul”, orele 10; 15; 17 și 19.

MEDIAȘ — Progresul: „Arunc-o pe mama din tren”, orele 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20.

Central: „Polițistul pilot de curse”, ora 10, iar de la orele 15 și 18 „Șanii”, s. I—II. I. L. Caragiale: „Idilă pt. o piatră prețioasă”, orele 10; 16 și 18.

★

Problemele firmei „Tursib” R.A. sînt multe și complexe. S-a reușit îmbunătățirea parcului cu 18 autobuze aduse din import. Sînt însă necesare, în continuare, fonduri pentru dotări, cît și pentru lucrări de construcții-montaș, finalizarea blocului de locuințe, obținerea aprobării pentru vînzarea locuințelor de serviciu, reamenajarea co-pertinelor din stații etc. De asemenea, firma va trebui să rezolve problema eficienței economice. Sub acest aspect, consiliul de administrație ar trebui să mediteze la faptul că la o mașină aflată în circulație firma folosește 8 salariati. În țările vestice, numărul personalului este doar de trei. Diferența este enormă și afectează activitatea economico-financiară. Semnificativ, din acest punct de vedere, ni se pare și opinia dl. Ionel Bănceu, șofer: „Pentru a deveni eficienți va trebui să ne restrîngem numărul personalului la strictul necesar. Trebuie să gîndim economic”.

Într-adevăr, trebuie să primim totul prin prisma eficienței. Dacă nu o vom face la timp, există riscul falimentului. Or, nimeni nu-și dorește acest lucru. Sîntem convinși că nici salariații „Tursib” R.A. Sibiu.

(urmare din pag 1)

prilie față de martie și cu 2,2 milioane lei în mai, față de luna precedentă. Practic, veniturile firmei s-au dublat față de martie 1991”.

Asistăm, deci, la un reviriment. Probleme însă mai sînt în special legate de disciplina personalului. Un exemplu ni se pare concludent. Sînt cazuri în care unele taxatoare se solidarizează și încearcă să le intimideze pe colegele lor care realizează încasări mai mari decît ele și să le determine să reducă aceste încasări. Se întîmplă încă greutăți (sistemul este greoi) la încasarea drepturilor bănești legale ce se cuvin, sub formă de subvenții, de la bugetul statului pentru persoanele care beneficiază de gratuități. Acestea ar fi în linia mari problemele „Tursib” R.A. Sibiu. Vom încerca să clarificăm însă și alte cîteva aspecte, avîndu-l ca interlocutor tot pe dl. Mihail Zavata.

— D-le director, sibienii au fost intrigați de noua creștere a prețurilor la mijloacele de transport în comun. Ce explicații le puteți oferi?

— Majorarea tarifelor de transport a fost condiționată de creșterea prețurilor la energie electrică, uleiuri, anvelope, camere, produse meta-

lurgice neferoase, piese de schimb, și de creșterea salariilor. Afirmația făcută de ziarul dumneavoastră potrivit căreia, în județul Sibiu, tarifele biletelor la transportul urban ar fi cele mai mari, nu este adevărată, întrucît la Iași, Ploiești, Pitești tarifele sînt tot de 5 lei, la Cluj tarifele generale sînt de 6 lei, la Timișoara 7 lei (bilet autobuz), Craiova 7,50 lei.

Pentru a nu fi obligați să

levi și studenți. Cursele speciale pentru abonați funcționează începînd cu 1 iulie și tot de atunci vor fi desființate cursele exterioare cu bilete și călători puțini, nerentabile, din comunele suburbane. Este necesar ca și publicul călător să sprijine personalul nostru de bord, de control și îndrumare împotriva călătorilor frauduloși, contribuind astfel în mod direct la creșterea gradului de deservire și

27.000 lei) dau o medie de 20.005 lei, la un program mediu mai mare cu 98 ore lucrărilor suplimentare. 56 șoferi de troleibuze de la Sibiu au realizat un salariu mediu brut de 8.376 lei, depășind programul normal de lucru cu aproape 50 de ore. În cazul acestora, primele 6 venituri brute cele mai mari au fost în medie de 13.921 lei, cu o depășire medie/șofer a timpului normal de lucru cu

Probleme mai vechi și mai noi

procedăm la o nouă majorare, vom organiza pentru toți beneficiarii (societăți comerciale, regii autonome, inclusiv primăriile comunale suburbane) — la comenzi acestora — curse speciale numai pentru abonați la tarife de 150 lei/călător, cu minim 80 călătorii/autobuz simplu și 120 călătorii/autobuz articulat. Aceste abonamente oferă călătorilor posibilitatea efectuării unui număr nelimitat de călătorii în perioada de valabilitate, atît la cursa specială cît și pe toate traseele interioare din Sibiu. Așigurăm gratuitate pentru copiii de pînă la 10 ani și eliberăm abonamente pentru e-

civilizație al transportului. — Într-o ședință a Prefecturii se afirma că unii șoferi pot cîștiga pînă la 20.000 lei, iar o taxatoare 16.000 lei. Care este adevărul?

— Doresc, într-adevăr, să eliminăm posibilitatea unor interpretări tendențioase și defăimătoare care pot afecta pe unii salariați conștiincioși ai firmei noastre. Pentru exemplificare vom detalia cîștigurile realizate pe luna mai a.c. Astfel, 68 șoferi au realizat un salariu mediu brut de 11.266 lei, cu o depășire de 21 ore suplimentare, dar veniturile brute la primele 6 cîștiguri cele mai mari (n.n. au fost salarii și de peste

cca 31 ore suplimentare. La agenția Mediaș, venitul mediu brut la primii 5 șoferi de autobuze — troleibuze a fost de 18.284 lei, iar al primelor 5 încasatoare de 9.813 lei. Tot la această agenție, media celor mai mici 5 venituri brute la șoferi a fost de 13.064 lei, iar la taxatoare de numai 5.575 lei. Precizez faptul că veniturile realizate de încasatoarele din Sibiu s-au situat sub nivelul colegelor lor din Mediaș. Oricum, veniturile realizate, cu excepția cîtorva virfuri, nu sînt de invidiat, avînd în vedere că acești oameni se scoală zilnic la ora 4 dimineața și se culcă după 1,30.

Medieșenii ar trebui să colaboreze, nu să se dușmănească

(urmăre din pag. 1)

dreptul ori să se considere mai pregătiți decât sînt. Să vadă problemele în ansamblul lor, nu doar pe cele strict personale. Dar mai ales să nu se lase influențați, manevrați...

— Cum se va rezolva conflictul între biserica greco-catolică și cea ortodoxă care a izbucnit și în Medias? Ne spuneți că ortodocșii și-au fiind slujba în ploaie, biserica fiind ocupată de credincioșii celuilalt cult.

— Există documente în care se precizează că, dacă o biserică a fost ridicată de catolici, dar a fost finalizată de ortodocși și folosită ulterior de aceștia vreme de zeci de ani, respectiva biserică revine de drept acestora din urmă. Apoi, mai este un aspect. Biserica respectivă trebuie să aibă un număr de credincioși, o încărcare. Dacă nu are, oferim amplasamente și pot să-și construiască. De aceea este foarte bună gîndirea ca fiecare cult să-și inventarizeze enoriașii. Acum — să fim sinceri — majoritatea populației este atee și nu cred că e bine să cădem în cealaltă extremă. Deci, dacă este libertate, să-l lăsăm pe fiecare să judece liber. Prin tradiție, românul și-a ținut sărbătorile creștinești, indiferent sub ce regim s-a aflat, comunist sau altele. Cei care au fost închisi și au suferit și declară că-l slujesc pe Dumnezeu, de ce nu pun în practică ce afirmă? De ce răbdarea de care au dat dovadă se transformă acum în altceva?

S-au făcut niște investiții de către ortodocși — repara-

ții, zugrăveli etc. Practic, cele două culte nu diferă prea mult între ele. Ar trebui să se înțeleagă. Am încercat un astfel de dialog la primărie. Nu s-a reușit. Și cine pierde? Un alt aspect: se solicită predarea religiei în școli. Dar aceiași oameni înjură și intră abuziv în biserică. Ce exemplu oferă ei copiilor sau nepoților? Sintem, de fapt, niște demagogi...

— Sînt mulți oameni care stau în expectativă și așteaptă să vadă ce se va mai întâmpla. De ce credeți că o fac? Din teamă?

— Mulți trebuie revitalizați, repuși în muncă. Pătura pasivă s-a îngroșat substanțial. Nu știu care este motivul real. Probabil și faptul că democrația este prost înțeleasă. Ai dreptul să te adresezi oricui, dar să nu-l deranjezi, să nu-l agresezi fizic sau moral. Și apropo de alegeri, nu sînt de acord să se voteze un membru al unui partid, ci un om pe care lumea să-l cunoască, să-l sprijine, chiar să-l suspecteze, în ultimă instanță, dar căruia să i se ofere și un timp de acomodare. Pentru că nu este o școală specială de primar, viceprimar etc. Și îi trebuie un timp de rodare, de acțiune. Chiar dacă vrei să-i analizezi activitatea, s-o faci în raport cu condițiile în care acesta și-o desfășoară: economice, politice, sociale etc. Să fie sprijiniți cei care doresc să muncească corect, cinstit, inclusiv cei care se privatizează. Dar această privatizare, acest cîștig la care toată lumea se gîndește și e normal să fie așa, să fie înregistrat corect pe baza efortului fizic și a inteligenței de ca-

re a dat dovadă. Acest cîștig trebuie justificat, inclusiv proveniența lui. Privatizarea în domeniul prestărilor de servicii este mai timidă. V-am spus că în construcții avem o singură firmă. Mai sînt cîteva în domeniul reparațiilor auto, taximetristilor (150 particulari) și au început acțiuni în domeniul învățămîntului preșcolar (o profesoară de balet a deschis un curs și primele rezultate au și apărut), și chiar ceva cabinete medicale. Problema care se pune e cea a spațiilor pe care toți le dorim... central. Apoi mai este și legea care permite foștilor proprietari să-și reia spațiile avute și, firesc, de aici alte probleme legate de chirii. Cît privește sfera productivă, doar pufuleți și carmangerii care produc ceva preparate, dar la prețuri mai mari decît „Sal-conservul”. Mai sînt privatizați în domeniul croitoriei, cosmeticii. Însă, efectiv în domeniul producției, nu. Pentru acest fapt am discutat cu președintele cooperativei „Mesteșugarul”. Sînt anumite activități care, practic, nu există: finichigerie de exemplu. I-am spus: „Ai spații pe care practic nu le folosești. Amortiment, chirii, plătești. Sînt străini care le-ar prelua și folosi”. Multora însă le este teamă.

— În ce sens?
— Vine străinul, îmi pierd plinea. Industria mică este inexistentă, atît la nivel de județ, cît și în Medias. Mă refer la recuperări, refolosiri. Găsece o greșală în acțiunea Guvernului care în 1990 a dat dezlegare de a se casa tot ce s-a vrut, materiale sau utilaje. Un întreprinzător le putea repune în funcție cu be-

neficii. În lume sînt puțini coloși. Colaboratorii acestora sînt firme mici, în general familiale, dar beneficiarul nu poartă grija acestor colaboratori, decît pe cea a graficului de livrare. Același lucru va trebui să-l facem și noi. Și circuitul bănesc merge mai rapid.

— Se spune că în această perioadă nu s-a lucrat. Faptul este adevărat?

— Ca om care am lucrat ani mulți în industrie, afirm că nu este atît de îngrijorător că nu s-a lucrat. S-au scutit materii prime. Dar faptul că s-a produs o totală necorelare între valoarea muncii, valoarea creată și cîștig — a fost o greșală. Astfel, ne-am dezobișnuit de muncă. Acum vrem să încurajăm agricultura. Asta n-o faci prin niște comisii, ci printr-o lege clară. Sînt primari din zonă care mi-au spus: cînd au venit cucoanele din București pentru a-și depune cererile pentru pămînt au venit și cu sacoașă mare pentru bani, cu gîndul că-l vor putea vinde imediat. Era bine dacă se făcea un sondaj de opinie pe plan național. Omule, ce dorești: pămînt sau bani? Și atunci stabileai

criteriul prin care omul era impropriat. Și atunci nu-i puneai condiția de a sta în sat, ci doar ca acest pămînt să fie lucrat. E păcat ca valoarea pămîntului să nu fie exploatată. Acum tot facem concesii. S-au făcut investiții pe terenurile foștilor proprietari. Valoarea pămîntului se putea recupera de la societăți sau regii. Era o sursă de plată care nu ar fi afectat bugetul statului. Trebuia stabilit un preț pentru a ști și străinii ce valoare are pămîntul din România. Și atunci ce rămînea la stat, devenea societate și producea. Și un alt aspect. Președinții de comisii pentru impropriatire sînt puși provizoriu, dar ei trebuie să rezolve o problemă care trebuie să rămînă definitivă. Nu-i corect. Aceștia sînt predispuși să greșescă. De ce să-i crezi condiții să greșescă?

— D-le primar, vă propun să ne oprim aici. Probleme ar mai fi multe. Poate le vom mai discuta cu altă ocazie. Noi vă mulțumim pentru amabilitate și vă dorim puterea de a soluționa cît mai multe din cerințele medieșenilor!

Un drept la replică

(urmăre din pag. 1)

jurist și șef aprovizionare-desfacere-transport. (Atenție n.n.): Potrivit L. 30/90 și H 6 1082/90 angajarea personalului în Soc. Com. se face de către directorul societății, în condițiile stabilite de acesta.

În cazul F-cii de Bere Sadu, prioritate au avut solicitantii transferului în interes de serviciu, domiciliați în Sadu.

... Urmează aprecieri asupra motivelor demisionării liderului de sindicat, ing. Roșculeț Adrian, (aprecieri elucubrante care nu pun „degetul pe rană”, ei numai insinuează, n.n.):

— alte aprecieri vizînd operativitatea și desăvîrșirea în conducerea F-cii de Bere Sadu; precizări referitoare la situația jurisconsultului F-cii de Bere Sadu, venit prin detașare ordonată de Prefectură.

— Apoi se pune problema negocierii salariilor, aruncîndu-se vina pe sindicat și reliefîndu-se umanismul de care a dat dovadă conducerea încheind contractele individuale, aprioric unui contract colectiv de muncă (D-l Hususan nu este inginer... este jurist!!!).

— Se justifică lipsa de contracte prin incapacitatea și reaua voință a furnizorilor.

— Urmează încheierea care vizează „afirmația calomnioasă și tendențioasă” din ziar privitoare la aptitudinile de șantajist ale directorului... „replică” încheindu-se cu întrebarea „fircască”: cum a fost posibil toluși ca reporterul să nu fi efectuat o documentare mai profundă, obiectivă?!

★
Cum, stimată domnule director (?) cînd la Sadu nu se știe nici azi în ce „rezoluție” ați plecat dumneavoastră și

geanta dumneavoastră în data de 28 mai a.c. dată de la care aprobarea concediului dv. de odihnă de către Departamentul n-a sosit nici pînă la 1 iulie a.c. Cînd realmente n-ați dat pe la întreprindere decît pentru a vă încasa salariul?! (Ceasul rău, pisica neagră, domnule director, că n-am avut cunoștință care este ziua de plată a salariilor la Sadu). De căutat, v-am căutat — pînă la scrierea articolului „venal și main-cinos” pe care-l încredințai cu atîta violență — de vreo trei ori... Cînd am picat eu la Sadu, tocmai vă mutați... După patru luni în care ați stat efectiv la Sibiu, dar n-ați avut vreme să semnați protocolul necesar, banca anunțînd instituția că e nevoită să vă blocheze contul. Domnul contabil șef, protejatul dv., actualmente demisionat oficial, a semnat protocolul în cauză în 1 iunie... L-a semnat, dar a lăsat în urmă o situație contabilă atît de inclicată, încît contabilă (angajată a „Berii” Sibiu), chemată s-o... „destelenească”, în urma domniei sale, a „lăudat” mult și bine „ordinea” de la Sadu.

A propos, ce părere aveți de controlul Inspecției Financiare care s-a soldat, recent, cu plata unor penalizări de ca. 9000 lei, control ce-a vizat doar perioada 1 febr.— 31 mai '91?! Ocupați cu „mutarea”, n-ați avut timp să vă bateți capul nici cu calitatea berii — lăsată în seama inginerii șefe, ca de altfel întregă conducere operativă a fabricii — nici cu întocmirea unui buget de cheltuieli și venituri. (Că tot vă plîngeți, nedreptățirea „stereo” cu contabilul șef!..).

Și ne puteți spune cum e cu angajările persoanelor fără liceu terminat care lucrează la Centrul de calcul și la Contabilitate în spiritul afirmației dv. (care numai de ca-

jurist nu poate fi!) că legea guvernantă azi în materie lasă la latitudinea directorului modalitățile de angajare?! Evident, „mutarea” care a durat patru luni v-a privat de posibilitatea de-a mai citi cîte ceva în materie. Fie-mi iertat, dar există o Lege 30/91 și o Metodologie de aplicare aprobată prin Ordinul 8/11.01.91 ale Ministerului Muncii și Protecției Sociale care stabilesc condițiile concrete de angajare și atestare pe post, în funcție de studii și de competență.

Vă prevalați de Ordinul 1156/20.03.91 al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, ordin prin care au fost numiți imputerniciții. De ce treceți sub tăcere anexa 349 prin care se numeau acești imputerniciți schimbați de dv. de 4 ori prin intervențiile la Minister pentru simplul motiv că... „cineva acolo sus, vă iubește” și că cei numiți inițial (dl Opris de la I.T.F.S., dl Mărginean de la Comerț, dl Candin de la Facultatea de Industrie Alimentară) au refuzat să vă sprijine...

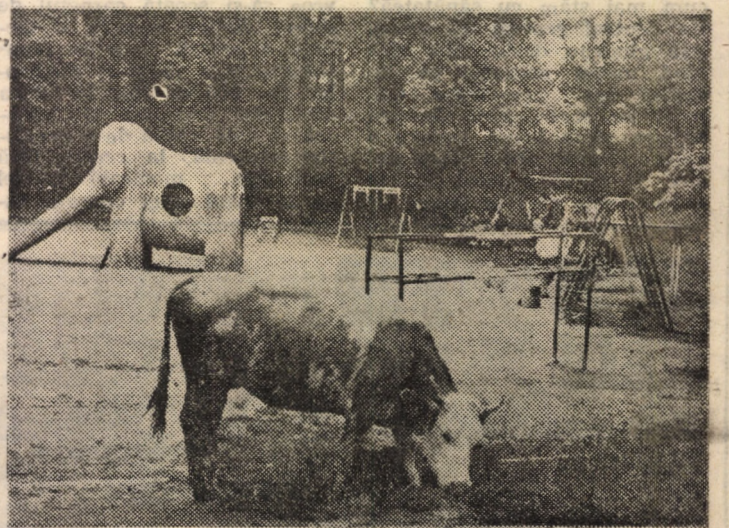
Ordinul a rămas același, anexe... s-au succedat. De asta nu s-au putut întruni imputerniciții în ședință...

Or fi toți angajații Berii Sadu „răuvoitori” și „filitiști”, dar nici dumneavoastră, domnule director, nu sînteți apt să conduceți — telefonic — o asemenea întreprindere! Ar fi mai bine poate să ieșiți din „competiție”, asemeni contabilului dv. șef, sau să vă justificați în sfîrșit prin prezență efectivă, numirea...

În rest, să auzim de bine! Ne place cum scrieți și vă mai așteptăm pe la redacție!

P.S. Pentru conformitatea celor relatate în replica la replică, „girează”:

ing. șef Barbu Ștefania,
ing. Roșculeț Adrian,
maistru Dăncăneț Nicolae
maistru Loo C-tin,
maistru Botărel C-tin.

„Peisaj” cu... elefant și vacă în parcul Sub arini din Sibiu. Copiii n-au decît să se joace la restaurantul Bolta rece

Primăria comunei Ațel

ANUNȚĂ AFIȘAREA LISTELOR ANEXĂ PRIVIND DREPTUL DE PROPRIETATE ASUPRA PĂMINTULUI, conform Legii 18/1991. Afișarea se va face în data de 15 iulie a.c.

- 1013 -

Societatea comercială „SIBAVIS” S.A.

str. Viile Sibiului nr. 1

execută la comandă orice tip de obiecte de împlărie: uși, geamuri, draperii, măști chiuveț etc. — cu materialul clientului.

Relații la telefoanele 1 64 53 și 1 62 69.

- 965 -